

ger ogsaa, at jeg ikke med Glæde kan se paa den oppe i det andet Ting vedtagne Forandring i det foreliggende Lovforslag. Som det nu foreligger, er det Frugten af en Overenskomst mellem Regeringen og Landstingets Flertal, bestaaende af Reformpartiet og de frikonservative. Altsaa er der vel ikke megen Udsigt til at faa nogen Ændring gennemført herved. Det er der sjældent ved saadanne Overenskomster.

Jeg maa maaske gøre et Par Bemærkninger om Formaliteterne ved dette Lovforslags Behandling. Jeg vil forespørge: Gaar det an at fremme dette Forslag uden Udvalgs Nedsættelse? Hvis det fremmes uden Udvalg til 2den og 3die Behandling, er det dermed vedtaget i en Skikkelse, der er overensstemmende med den af Landstinget vedtagne, og det gaar saa til Statsraadet. Ganske vist er det ikke Lov med det samme, thi der staar jo, at dette Lovforslag træder først i Kraft samtidig med Toldlovsforslaget. Men det er ved den Fremgangsmaade ude af Hænderne paa os, og det vil blive saa meget mere vanskeligt for os at faa hele Sukkertold- og Sukkerafgiftsspørgsmaalet op i det kommende Fællesudvalg. Derfor vilde jeg anse det for naturligst, at dette Lovforslag blev sendt i et Udvalg og laa der, indtil Fællesudvalget er kommet saa langt, at man kan se, hvilken Skæbne Sukkertoldpositionerne faa. Dernæst kunde et saadant Udvalg ogsaa nærmere overveje de mange Detailler, som ikke ere saa lette at komme til Bunds i. Der er ingen Told-sag, der er saa vanskelig som denne, fordi man, som det allerede blev fremhævet i Fredags, gaar over til et helt nyt System: fra Lyshed til Polarisation.

Saa vidt jeg kan se, foretager Lovforslaget, som det nu foreligger vedtaget af Landstinget, i Modsætning til Folketingets Lovforslag fra i Fjor, en Forhøjelse af Beskyttelsen og vil dermed virke fordyrende paa Sukkeret her i Landet, sammenlignet med Virkningen af Folketingets Forslag fra i Fjor. Men naar man saa gaar i Enkeltheder, paastaas det, at det vil blive til Gavn for Sukkerroedyrkerne. Hvis der er noget deri, kan det vist kun gælde for Sukkerroedyrkerne ved Andelsfabrikken paa Falster, og det vil for en meget væsentlig Del sige en enkelt stor Godsejer, som er Hovedandelshaver, og som ogsaa oppe i det andet Ting har været medvirkende til dette Kompromis. Jeg kan godt se, at denne Sukkerfabrik og dens Andelshavere stilles noget gun-

stigere efter dette Forslag end efter Folketingets Forslag fra i Fjor. Jeg kan se en Ting til, nemlig at Sukkerraffinaderiet i Larsbjørnsstræde stilles noget ugunstigere. Navnlig dette sidste beklager jeg, thi dette Raffinaderi hører til de Institutioner, som virke prisregulerende. Stilles det ugunstigere, faa De forenede Sukkerfabrikker et mere udpræget Monopol, og det vil atter gaa ud over Forbrugerne.

Jeg kan derfor ikke slutte mig til Lovforslaget, som det her foreligger. Hvordan det Parti, jeg tilhører, vil stille sig ved 3die Behandling, faar staa hen, men jeg kunde ønske en nærmere Undersøgelse i et Udvalg. Ogsaa af formelle Grunde synes jeg, en saadan Undersøgelse vilde være paa sin Plads.

Bestemmelsen i § 9 om, at Loven skal revideres om 10 Aar, finder jeg rigtig. Jeg tror, det er et Fremskridt. Den forpligter Lovgivningsmagten til om 10 Aar at tage hele Sukkertoldspørgsmaalet op igen. Saa have vi faaet Polarisationen, og til den Tid kunne vi bedre overse dens Virkninger, og vi vilde da forhaabentlig kunne, komme til en alvorlig Nedsættelse baade af Sukkerbeskatningen og Sukkerbeskyttelsen, for til den Tid ere Landmændene paa Lolland-Falster og de mange andre Steder, hvor der dyrkes Sukkerroer, frigjorte fra deres Kontrakter. En anden Sag er det ganske vist, om ikke Sukkerfabrikkerne ville benytte denne Bestemmelse til henimod den Tid at gøre gældende overfor Sukkerroedyrkerne, at nu faa vi ikke længere nogen Beskyttelse, og nu maa de derfor indgaa paa meget ugunstigere Kontrakter. Det er noget andet, og de paagældende Landmænd maa derfor være i høj Grad paa deres Post ved Hjælp af deres Organisationer, eventuelt ved en Udvidelse af Andelssystemet.

Dermed skal jeg forbeholde mit Partis endelige Stilling til Lovforslaget og anmode om, at det maa gaa i Udvalg, dels for at vi kunne undersøge de Forandringer, der ere foretagne i det andet Ting, nærmere i Enkelthederne — det andet Ting har haft Lejlighed til en Udvalgsundersøgelse af Regeringsforslaget, det have vi ikke haft —, dels fordi jeg finder det naturligt af formelle Grunde, da jeg ikke synes, vi kunne lade Lovforslaget slippe os af Hænde, før vi ere klare over Sukkertoldpositionernes Skæbne i det kommende Fællesudvalg.

Chr. Reventlow: Da jeg i Fredags modstod Fristelsen til at blande mig i den